

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 25 ปีการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์บรรณกิจ, 2529.

_____. โฉมใหม่ของตลาดการท่องเที่ยวอิตาลี. รายงานวิจัยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2530.

_____. แผนปฏิบัติการของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยระยะ 2 ปี (พ.ศ. 2533-2534). กรุงเทพมหานคร : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2530.

_____. รายงานวิจัยนักท่องเที่ยวอเมริกัน โดยเน้นตลาดเอเชียและแปซิฟิก. จุลสารการท่องเที่ยว 6 (ตุลาคม 2530) : 60.

_____. สรุปผลโครงการปีท่องเที่ยวไทย 2530 ในรอบ 6 เดือนแรก. กรุงเทพมหานคร : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2530 (อัดสำเนา)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม. แผนหลักพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

ศุ่ย ชุมสาย, มล. จิตวิทยาแห่งการจัดตลาดเพื่อส่งเสริมวิสาหกิจท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2527.

_____. หลักวิชาการท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แพรวพินทยา, 2527.

ศุ่ย ชุมสาย, มล. และ ญิมพันธ์ พรหมโยธี. ปฐมบทวิชาการท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2527.

ทรงศิลป์ จุลกะ. เจ้าหน้าที่บริษัทท่องเที่ยว. สัมภาษณ์, 2 พฤศจิกายน 2533.

ทัศนัย สุนทรวิภาค. พฤติกรรม การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเมืองไทยกับการท่องเที่ยวเมืองไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทระดับศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

นิคม พะวงศ์. สัมภาษณ์, 5 พฤศจิกายน 2533.

- ประมว สดะเวทน์. หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไอดีเอ็นเอสโคร์, 2531.
- เมตตา กฤตวิทย์, พัทณี เขยจรรยา และ ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์. แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล, 2530.
- วิเชียร เกตุสิงห์. สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2526.
- วิไลลักษณ์ สุวจิตตานนท์. การกำหนดนโยบายและแผนการสื่อสารเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว" ศึกษาเฉพาะกรณีพฤติกรรมการรับข่าวสารของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มาเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- วุฒิชัย จ่ามง. พฤติกรรมการตัดสินใจ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไอดีเอ็นเอสโคร์, 2523.
- วิวัฒน์ชัย บุญยภักดิ์. ผลกระทบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. จุลสารการท่องเที่ยว. 5 (เมษายน 2529) : 82-88.
- สนั่น ปัทมะทิน. กัณฑ์อนุกรมสื่อสารมวลชน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2520.
- เสถียร เขยประทับ. การสื่อสารและการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์, 2528.
- เสรี วังไพจิตร. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวไทย 2530. จุลสารการท่องเที่ยว. 6 (มกราคม 2530) : 2-3.
- สุวรรณชัย สุทธิรักษ์. ธุรกิจสินค้าของที่ระลึกกับการทำลายอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. จุลสารการท่องเที่ยว. 6 (มกราคม 2530) : 6.
- สุนิสา พัทธกรเพียงจันทร์. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารความรู้ความเข้าใจในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และทัศนคติต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประชาชนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

ศรีประชา เจริญจิตต์. เจ้าหน้าที่การทอ้งเกี่ยวแห่งประเทศไทย. สัมภาษณ์, 10 พฤศจิกายน 2533.

เอนก ทิรัญรักษ์. รายงานการสำรวจทัศนคติของนักทอ้งเกี่ยวชาวต่างประเทศ.
กรุงเทพมหานคร : การทอ้งเกี่ยวแห่งประเทศไทย

ภาษาอังกฤษ

- Adam, James Q. Media Planning. Oxford : Aden Press, 1971.
- Allen, Francis R. Socio-Cultural Dynamics : An Introduction to Social Change. New York : The Macmillan Co., 1971.
- Atkin, Charles K. New Model for Mass Communication Research. New York : The Free Press, 1973.
- Barnett, H.G. Innovation. New York : McGraw-Hill, 1953.
- Berlo, David K. The Process of Communication : An Introduction to Theory and Practice. New York : Holt, Rinehart and Winston, 1960.
- Bettinghaus, Erwin P. Persuasive Communication, New York : Holt, Rinehart and Winston, 1968.
- Cherry, Colin. On Human Communication : A Review, A Survey and Criticism. New York : Holt, Rinehart & Winston, 1978.
- Foster, George M. Traditional Cultures : And The Impact of Technological Change. New York : Harper and Row Publishers, 1962.
- Katz, E. and Lazarfeld, P.F. Personal Influence. New York : The Free Press, 1955.
- Katz, Elihu. Communication Research and The Image of Society Convergence of Two Traditions. in People Society and Mass Communication. PP. 100-124. Edited by Lewis A. Pexte and Devid M. White. New York : The Free Press, 1964.

- Klapper, Joseph T. The Effects of Mass Communication. New York: The Free Press, 1960.
- Lazarsfeld, Paul F. and Menzel, Hurbert. Mass Media and Personal Influence. In The Science of Human Communication. New York : The Basic Books, 1968.
- Menzel H. and E. Katz. Social Relations and Innovation in The Medical Profession. Public Opinion Quartefly. New York : The Basic Books, 1955.
- Rogers, Everett M. Communication Channels. In Handbook of Communication. Chicago : Rand McNelly, 1978.
- _____. Diffusion of Innovation. New York : The Free Press, 1983.
- Rogers, Everett M. and Shoemaker, F. Floyd. Communication of Innovations : A Cross Cultural Approach. New York : The Free Press, 1971.
- Rogers, Everett M. and Svenning Lynne. Modernization Among Peasants : The Impact of Communication. New York : Holt, Rinehart and Winston, 1969.
- Schramm, Wilbur. Handbook of Communication. Chigaco : Mcnally Collage Publishing Company, 1973.
- _____. Men Message and Media : A look at Human Communication. New York : Harper & Row Publisher, 1973.
- Sigh, K.N. "What research says about communication with rural people." in Communication and Rural Change, pp. 47-60. Edited by P.R.R. Sihna. Singapore : AMIC, 1976.
- Wahab. Tourism Management. New York : The Free Press, 1975.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยว จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	118	56.2
หญิง	92	43.8
รวม	210	100.0

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยว จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	23	11.0
20-29 ปี	49	23.3
30-39 ปี	56	26.7
40-49 ปี	43	20.5
50 ปีขึ้นไป	39	18.6
รวม	210	100.0

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวก่อนแจกตามระดับการศึกษา

การศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเรียนเลย	3	1.4
ป.1-ป.6	21	10.0
ม.1-ม.6	40	19.0
อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร	36	17.1
ปริญญาตรี	102	48.6
อื่น ๆ	8	3.8
รวม	210	100.0

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวก่อนแจกตามสถานภาพในการทำงาน

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
กำลังศึกษา	35	16.7
ทำงานแล้ว	175	83.3
รวม	210	100.0

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวก่อนจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการ, พนักงานรัฐวิสาหกิจ		
ลูกจ้างรัฐบาล	52	24.8
ลูกจ้างบริษัท, ร้านค้า	87	41.4
ประกอบอาชีพส่วนตัว	38	18.1
อื่น ๆ	1	.5
ไม่ตอบ	32	15.2
รวม	210	100.0

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวก่อนจำแนกตามรายได้

รายได้ (เฉลี่ยต่อเดือน ยังไม่หักค่าใช้จ่าย) จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 2,000 บาท	16.7
2,000-3,000 บาท	11.0
3,001-5,000 บาท	16.2
5,001-10,000 บาท	18.1
10,001-20,000 บาท	23.8
20,000 บาทขึ้นไป	13.8
ไม่ตอบ	.5
รวม	100.0

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของนักท่อง เที่ยว จำแนกตามการ เปิดรับข่าวสาร เกี่ยวกับ การท่อง เที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงใต้จากสื่อบุคคลในรอบ 1 เดือน

การ เปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
รับข่าวสาร	179	85.2
ไม่รับข่าวสาร	31	14.8
รวม	210	100.0

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของนักท่อง เที่ยว จำแนกตามการ เปิดรับข่าวสาร เกี่ยวกับ การท่อง เที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงใต้จากสื่อมวลชนใน 1 สัปดาห์

การ เปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน	จำนวน	ร้อยละ
รับข่าวสาร	167	79.5
ไม่รับข่าวสาร	43	20.5
รวม	210	100.0

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของนักท่อง เที่ยว จำแนกตามการ เปิดรับข่าวสาร เกี่ยวกับ การท่อง เที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงใต้จากสื่อเฉพาะกิจในรอบ 1 เดือน

การ เปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ	จำนวน	ร้อยละ
รับข่าวสาร	165	78.6
ไม่รับข่าวสาร	45	21.4
รวม	210	100.0

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยว จำแนกตามระดับความชอบที่จะพบปะ
พูดคุยกับบุคคลต่างถิ่น

ระดับความชอบ	จำนวน	ร้อยละ
ชอบมาก	99	47.1
ชอบ	94	44.8
ไม่ชอบ	15	7.1
ไม่ชอบอย่างยิ่ง	2	1.0
รวม	210	100.0

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยว จำแนกตามระดับความถูกต้องในการ
ตัดสินใจไปท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียง

ความถูกต้องในการตัดสินใจ	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	82	39.0
เห็นด้วย	122	58.1
ไม่เห็นด้วย	6	2.9
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	-	-
รวม	210	100.0

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยว จำแนกตามความตั้งใจที่จะชักชวนให้
บุคคลอื่นมาท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียง

ความตั้งใจที่จะชักชวน	จำนวน	ร้อยละ
ชักชวน	194	92.4
ไม่ชักชวน	16	7.6
รวม	210	100.0

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยว จำแนกตามความตั้งใจที่จะกลับไป
ท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงอีก

ความตั้งใจที่จะกลับไปท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
มา	194	92.4
ไม่มา	16	7.6
รวม	210	100.0

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

จงกาเครื่องหมาย \checkmark ให้ตรงกับข้อที่เลือก

สำหรับผู้วิจัย

1. หมายเลขแบบสอบถาม.....

1 2 3

2. เพศ

....1. ชาย

....2. หญิง

4

3. ปัจจุบันท่านอายุกี่ปี

....1. ต่ำกว่า 20 ปี

....2. 20-29 ปี

....3. 30-39 ปี

....4. 40-49 ปี

....5. 50 ปีขึ้นไป

5

4. ท่านมีการศึกษาสูงสุดระดับใด

....1. ไม่เคยเรียนเลย

....2. ป.1-ป.6 (หรือ ป.7)

....3. ม.1-ม.6 (หรือเทียบเท่า เช่น ปวช.)

....4. อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรที่เทียบเท่า

....5. ปริญญาตรี

....6. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

6

สำหรับผู้วิจัย

5. ปัจจุบัน

-1. กำลังศึกษา (โปรดระบุระดับที่กำลังศึกษา).....
-2. ทำงานแล้ว

7

ถ้าท่านทำงานแล้ว โปรดระบุด้วยว่า อาชีพหลักคือข้อใด

-1. ข้าราชการ, พนักงานรัฐวิสาหกิจ, ลูกจ้างรัฐบาล
-2. ลูกจ้างบริษัท, ร้านค้า
-3. ประกอบอาชีพส่วนตัว (โปรดระบุ).....
-4. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

8

6. ท่านมีรายได้รวมทั้งหมด เฉลี่ยเดือนละเท่าไร (ยังไม่หักค่าใช้จ่าย)

-1. ต่ำกว่า 2,000 บาท
-2. 2,000-3,000 บาท
-3. 3,001-5,000 บาท
-4. 5,001-10,000 บาท
-5. 10,001-20,000 บาท
-6. 20,000 บาทขึ้นไป

9

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเผยแพร่ข่าวสารของสื่อบุคคล สื่อมวลชน และ
สื่อเฉพาะกิจ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียง

7. ก่อนที่จะมาท่องเที่ยว ท่านทราบเรื่องราวเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ที่นี่ จาก
จากสื่อใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ถ้าตอบมากกว่า 1 ข้อ โปรดระบุ
ว่าสื่อใดเผยแพร่ได้มากที่สุด และรองลงมา โดยสื่อที่เผยแพร่ได้มากที่สุดให้
ใส่เลข 1 รองลงมา เป็น 2,3 ตามลำดับ)

-1. สื่อบุคคล ได้แก่ 10
- เจ้าหน้าที่ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและ
เจ้าหน้าที่ของบริษัทท่องเที่ยว
 - เพื่อน (รวมทั้งเพื่อนบ้าน, เพื่อนร่วมงาน)
 - ญาติพี่น้อง (รวมทั้งบิดามารดา, บุตร-ธิดา)
 - ครู-อาจารย์
-2. สื่อมวลชน ได้แก่ 11
- หนังสือพิมพ์
 - นิตยสาร
 - วิทยุ
 - โทรทัศน์
-3. สื่อเฉพาะกิจ ได้แก่ 12
- เอกสารที่เผยแพร่เรื่องราวเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์ วารสาร เป็นต้น

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยว จากสื่อบุคคล
สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจของนักท่องเที่ยว

8. ใน 1 เดือนที่ผ่านมา ท่านได้พบปะสนทนาและรับข่าวสารในเรื่องเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่มีจากเจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, เจ้าหน้าที่ของบริษัทท่องเที่ยว, เพื่อน, ญาติพี่น้อง และครู-อาจารย์ บ้างหรือไม่

-1. รับข่าวสาร
-2. ไม่รับข่าวสาร (ข้ามไปทำข้อ 10)

9. ใน 1 เดือนที่ผ่านมา ท่านได้พบปะและสนทนากับบุคคลต่อไปนี้ในเรื่อง
เกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่น้อยครั้งเพียงใด

	ทุกวัน	เกือบ ทุกวัน	นาน ๆ ครั้ง	ไม่ เคย	เลข
- เจ้าหน้าที่ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และเจ้าหน้าที่ของบริษัทท่องเที่ยว	14
- เพื่อน (รวมทั้งเพื่อนบ้าน, เพื่อนร่วมงาน)	15
-ญาติพี่น้อง (รวมทั้งบิดามารดา, บุตร-ธิดา)	16
-ครูอาจารย์	17

10. ท่านที่เคยรับฟังข่าวสารทางวิทยุ, ดูโทรทัศน์, อ่านหนังสือพิมพ์ และอ่านนิตยสาร
ท่านเคยได้รับทราบข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่นี้หรือไม่

.....1. รับข่าวสาร

.....2. ไม่รับข่าวสาร (ข้ามไปทำข้อ 12)

18

11. ในสัปดาห์หนึ่งๆ ท่านได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่นี้จากวิทยุ โทรทัศน์
หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร บ่อยแค่ไหน

	ตั้งแต่ 5 ครั้ง/สัปดาห์	3-4 ครั้ง/ สัปดาห์	น้อยกว่า 2 ครั้ง/สัปดาห์	
-ฟังวิทยุ	19
-ดูโทรทัศน์	20
-อ่านหนังสือพิมพ์	21
-อ่านนิตยสาร	22

12. โดยปกติในเดือนหนึ่งๆ ท่านรับข่าวสาร เกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่นี้ จากสื่อเฉพาะกิจ เช่น แผ่นพับ ไปสเดอร์ วารสาร ฯลฯ บ้างหรือไม่

-1. รับข่าวสาร
-2. ไม่รับข่าวสาร (ข้ามไปทำข้อ 14)

23

13. ในเดือนหนึ่ง ๆ ท่านได้รับข่าวสาร เกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่นี้ จากแผ่นพับ ไปสเดอร์ วารสาร ฯลฯ บ่อยแค่ไหน

-1. ตั้งแต่ 5 ครั้ง/เดือน
-2. 3-4 ครั้ง/เดือน
-3. น้อยกว่า 2 ครั้ง/เดือน

24

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการติดต่อสัมพันธ์กับสังคมภายนอกของนักท่องเที่ยว

14. ใน 6 เดือนที่ผ่านมา ท่านเดินทางไปยังสถานที่อื่น ๆ หรือมีโอกาสพูดคุยกับบุคคล ต่างถิ่นบ่อยเพียงไร

	ทุกวัน	เกือบ	นาน ๆ	ไม่
		ทุกวัน	ครั้ง	เคยเลย
-เดินทางไปต่างจังหวัด (เช่น ทัศนศึกษา, ท่องเที่ยว ฯลฯ)
-เดินทางไปต่างประเทศ
-โอกาสที่ได้พบปะหรือพูดคุยกับบุคคล ต่างถิ่นในเรื่องทั่ว ๆ ไป

25

26

27

15. ท่านชอบการพบปะพูดคุยกับบุคคลต่างถิ่น มากน้อยเพียงไร

-1. ชอบมาก
-2. ชอบ
-3. ไม่ชอบ
-4. ไม่ชอบอย่างยิ่ง

28

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับประโยชน์ที่นักท่องเที่ยวคาดว่าจะได้รับจากการไปท่องเที่ยว

16. ท่านคิดว่า การมาท่องเที่ยวที่นี่ของท่าน ทำให้ท่านได้รับประโยชน์อะไรบ้าง
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ถ้าตอบมากกว่า 1 ข้อ โปรดระบุว่าท่านได้ประโยชน์
ในข้อใดมากที่สุด และรองลงมา โดยประโยชน์ที่คิดว่าได้รับมากที่สุดให้ใส่เลข 1
รองลงมาเป็น 2,3,4,5,6 ตามลำดับ

.... การได้เรียนรู้และทำความเข้าใจในเรื่องที่เกี่ยวกับสถานที่ ท่องเที่ยวได้ดีขึ้น	— 29
.... มีโอกาสได้ทัศนศึกษาซึ่งจะ เป็นการ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์	— 30
.... การได้พักผ่อนหย่อนใจ และผ่อนคลายความเครียด	— 31
.... การได้สมาคมกับผู้อื่นหรือผู้ที่ร่วมในกลุ่มท่องเที่ยว ทำให้มีเพื่อนเพิ่มขึ้น	— 32
.... การได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	— 33
.... อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	— 34

ส่วนที่ 6 ข้อมูลเกี่ยวกับการ ไปท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียง
ของนักท่องเที่ยว

17. ท่านใช้เวลาในการตัดสินใจมาท่องเที่ยวที่นี่หลังจากทราบข่าวสาร เกี่ยวกับการ
การท่องเที่ยวเป็นเวลานานเท่าไร
-1. น้อยกว่า 1 เดือน
-2. 1 เดือน - 3 เดือน
-3. 4 เดือน - 5 เดือน
-4. มากกว่า 5 เดือน

18. การตัดสินใจมาท่องเที่ยวที่นี่ของท่าน เป็นการตัดสินใจที่ถูกต้อง

-1. เห็นด้วยอย่างยิ่ง
-2. เห็นด้วย
-3. ไม่เห็นด้วย
-4. ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

36

19. หลังจากที่ท่านมาท่องเที่ยวที่นี่แล้วท่านตั้งใจจะชักชวนให้บุคคลอื่นมาท่องเที่ยวบ้างหรือไม่

-1. ชักชวน
-2. ไม่ชักชวน

37

20. ถ้าท่านมีโอกาสดู ท่านจะมาท่องเที่ยวที่นี่อีกหรือไม่

-1. มา
-2. ไม่มา

38

ภาคผนวก ค.

แหล่งท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)

แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดระยอง

แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดระยองนี้เป็นประเภททะเล และชายหาด เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นที่มีศักยภาพในการพัฒนาสูงมาก คือ หาดทรายที่มีคุณภาพดี มีความเป็นธรรมชาติรวมทั้งความสงบเงียบ รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวยังอยู่ในระดับที่ไม่แพงมากนัก จึงทำให้สถานที่ท่องเที่ยวประเภทชายหาดในจังหวัดนี้ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น ระยองอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ตามทางหลวงหมายเลข 3 ประมาณ 220 กิโลเมตร และ 179 กิโลเมตรตามทางหลวงหมายเลข 36 ซึ่งเป็นเส้นทางตัดใหม่ แยกซ้ายจากถนนสุขุมวิทตรงกิโลเมตรที่ 136.5 เส้นทางนี้จะช่วยย่นระยะทางได้ประมาณ 35 กิโลเมตร แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ของจังหวัดระยองที่สำคัญ ได้แก่

1. หาดทรายทอง ตั้งอยู่ตำบลมาบตาพุด อำเภอเมือง เป็นหาดทรายที่มีความลาดชันสูง เนื้อทรายค่อนข้างหยาบสีแดง เนื่องจากมีถนนเลาะริมหาดจึงทำให้พื้นที่หาดมีความกว้างประมาณ 15-20 เมตร ยาวประมาณ 500 เมตร บริเวณหัวหาดด้านทิศตะวันตกมีบึงกะโลพักผ่อน และร้านอาหาร และมีชุมชนประมงเล็ก ๆ อยู่ถัดมาไม่มากนัก บรรยากาศทั่วไปค่อนข้างสวย

ทางเข้าหาดทรายทอง แยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 (สุขุมวิท) ที่ตลาดมาบตาพุด ประมาณกิโลเมตรที่ 210 แยกขวาเข้าไปประมาณ 3 กิโลเมตร เป็นทางชนบท (ลูกรังบดอัด) ขนาด 2 ช่องทาง จึงทำให้รถโดยสารขนาดใหญ่เข้าไปไม่สะดวก

2. เกาะสะเก็ด ตั้งอยู่ตำบลมาบตาพุด อำเภอเมือง เป็นเกาะขนาดเล็ก ที่อยู่ไม่ไกลจากฝั่งมากนัก โดยอยู่ห่างจากหาดทรายทองประมาณ 2 กิโลเมตร บนเกาะมีสภาพแวดล้อมค่อนข้างแห้งแล้ง ชายฝั่งรอบเกาะมีลักษณะเป็นหาดหิน มีสันทรายเล็ก ๆ อยู่ทางตอนเหนือของเกาะ สามารถมองเห็นได้เมื่อน้ำลง บริเวณรอบเกาะมีหินปะการังและปลาสวยงามดีพอใช้ บนเกาะมีบึงกะโลพักผ่อนของเอกชนปลูกไว้ 3 หลัง พักได้ประมาณ 15-20 คน

การเข้าถึง มีเรือบริการให้เช่าเหมา จากหาดทรายทองไปยังเกาะสามารถ โดยสารได้ครั้งละ 20-30 คน ค่าเช่าเหมาประมาณ 800 บาท

3. หาดแหลมเจริญ ตั้งอยู่ ณ ตำบลปากน้ำ อำเภอมือง ตัวหาดเกิดจากสันทราย ปากแม่น้ำระยอง เป็นแนวยาวหลายกิโลเมตรบริเวณใกล้ปากแม่น้ำที่ออกสู่ทะเล มีหมู่บ้านชาวประมง ตั้งอยู่อย่างหนาแน่น และมีอุตสาหกรรมทำน้ำปลาในบริเวณนี้กันมาก จึงทำให้ชายหาดบริเวณนี้ ค่อนข้างสกปรกมากกว่าในคอนอื่น ๆ ส่วนหาดบริเวณอื่น ๆ ทรายค่อนข้างหยาบ เป็นสีแดง มี เพิงขายอาหารและร้านอาหารเกิดขึ้นประปราย

ทางเข้าหาดแหลมเจริญแยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 (สุขุมวิท) ที่สี่แยก ในตัวเมืองระยองไปทางขวา เป็นถนนลาดยางไปตลอด เป็นระยะทางประมาณ 4 กิโลเมตร และมีถนนลูกรังวิ่งเลียบหาดไปตลอดอีกประมาณ 5 กิโลเมตร

4. หาดแม่รำพึง ตั้งอยู่ ณ ตำบลเพ อำเภอมือง เป็นหาดทรายยาวถึง 8 กิโลเมตร ตั้งแต่ทางแยกไปตะพงจนถึงบริเวณกันอ่าวติด เขาแหลมหญ้าลักษณะหาด เป็นทรายละเอียด สีขาว หาดมีความลาดชันลดหลั่นกันตั้งแต่ทิศตะวันตก มีความลาดชันสูง และจะลดน้อยลงจนถึงบริเวณ กันอ่าวติดเขาแหลมหญ้าจะมีความลาดชันน้อยมาก บริเวณที่เหมาะสมสำหรับเล่นน้ำทะเลได้ดี ได้แก่ บริเวณกันอ่าว ด้านทิศตะวันออก จนถึงบริเวณเขาสาป มีความยาวประมาณ 1 กิโลเมตร เนื่องจาก มีถนนเลาะริมหาดตลอดแนว จึงทำให้พื้นที่หน้าหาดถูกจำกัดลงอย่างมาก พื้นที่บริเวณหน้าหาดอยู่ใน ความดูแลของอุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า ส่วนด้านหลังหาดเป็นที่ดินของ เอกชนทั้งหมด

ทางเข้าหาดแม่รำพึงนี้สามารถเข้าได้ 2 ทาง คือ แยกจากทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 3 (สุขุมวิท) ที่กิโลเมตรที่ 229 เข้าทางขวาประมาณ 2 กิโลเมตร หรืออาจแยกที่ กิโลเมตรที่ 235 แยกขวาเข้าตลาดบ้านเพประมาณ 3 กิโลเมตร ถึงสี่แยกหัวตลาดบ้านเพแยกขวา เลาะริมทะเลไปทางอุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า ซึ่งทางในช่วงสุดท้ายนี้เป็นทางลูกรังที่ขรุขระมาก จนถึงหัวหาดบริเวณกันอ่าวเป็นระยะทาง 9 กิโลเมตร

5. เขาแหลมหญ้า ตั้งอยู่ ณ ตำบลเพ อำเภอมือง เป็นภูเขาเล็ก ๆ ที่มียอดสูงสุด เพียง 126 เมตร มีลักษณะเป็นแหลมยื่นออกไปในทะเล ที่เชิงเขาด้านทิศตะวันตกเป็นที่ตั้งที่ทำการ อุทยานแห่งชาติ มีการทำถนนทางเดินเท้าและบ้านพักแรมอยู่บนหน้าผาด้านทิศตะวันออก ซึ่งเป็นจุด

ชมทิวทัศน์ของท้องทะเลและเกาะเสม็ด ชายฝั่งรอบเขาแหลมหญ้านี้มีชายหาดที่เล่นน้ำได้อยู่เพียงแห่งเดียวคือที่บริเวณกันอ่าว ด้านทิศใต้เป็นหน้าผาชันไม่สามารถจะลงน้ำได้ นอกจากบริเวณแหลมศาล ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกจะมีที่ราบ และมีหาดทรายเล็ก ๆ พอเล่นน้ำได้ นอกจากนี้บริเวณชายฝั่งด้านนี้ยังมีแนวหินปะการังอยู่ไม่ไกลจากฝั่งมากนัก ทำให้สามารถดำน้ำเล่นได้

ทางเข้าเขาแหลมหญ้า เนื่องจากที่ตั้งอยู่ติดกับหาดแม่รำพึง จึงใช้ทางเข้าเส้นทางเดียวกันกับหาดแม่รำพึง จนถึงเชิงเขาซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกของหาดจึงแยกเข้าถนนของอุทยานไปยังบ้านพัก และจุดชมวิวดูต่อไป

6. เกาะเสม็ด ตั้งอยู่ ณ ตำบลเพ อำเภอเมือง อยู่ห่างจากตลาดบ้านเพประมาณ 6.5 กิโลเมตร จุดที่ใกล้ฝั่งที่สุดอยู่ห่างจากตัวเขาแหลมหญ้าเพียง 3 กิโลเมตร ตัวเกาะมีรูปร่างยาวคล้ายปลอกมิด พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขา ที่มีที่ราบอยู่เพียงเล็กน้อยตามแนวชายฝั่งด้านทิศเหนือและทิศตะวันออก ชายฝั่งด้านทิศตะวันตกส่วนใหญ่เป็นโขดหิน หน้าผาชันไม่สามารถเล่นน้ำได้ มีเพียงหาดเดียวที่พอจะเล่นน้ำได้ คือ หาดอ่าวพร้าว ทางด้านตะวันออก มีหาดที่สวยงามหลายหาด ที่มีชื่อเสียงที่สุดได้แก่ หาดทรายแก้ว เป็นหาดที่มีความยาวที่สุดประมาณ 800 เมตร และมีพื้นที่หน้าหาดกว้างรวมทั้งมีทรายที่ขาวสะอาดมาก นอกจากนี้ยังมี หาดเล็ก ๆ อีกมากมาย เช่น หาดหินโค้ง หาดอ่าวไม้ หาดควน หาดทับทิม หาดวงเดือน หาดอ่าวเทียน หาดอ่าวหวาย และหาดกึ่งหน้านอก เป็นต้น นอกแนวชายหาดรอบเกาะนี้ยังมีปะการัง และปลาสวยงามอยู่เป็นกลุ่ม ๆ เช่นที่หน้าหาดอ่าวพร้าว และตามแนวฝั่งทิศตะวันตก และมีอยู่ประปรายทางฝั่งตะวันออกด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ตามเกาะต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้เคียงเกาะเสม็ดก็เป็นเกาะที่มีปะการังที่สวยงามด้วย เช่น เกาะจันทร์ที่อยู่ทางใต้ของเกาะเสม็ดและเกาะกฐิน เกาะกรวย เกาะขาม และเกาะปลาตีน ซึ่งอยู่ทางตะวันออกของเกาะเสม็ดอีกด้วย การพักผ่อนบนเกาะมีที่พักแรมในรูปแบบของบังกะโลที่เป็นแบบชาวบ้านกระจายอยู่ตามหาดต่าง ๆ ทั่วไปเป็นจำนวนมาก บังกะโลส่วนใหญ่มาตรฐานค่อนข้างต่ำ ราคาปานกลาง และมีแนวโน้มว่าจะมีการปรับปรุงให้ดีขึ้นมาก ส่วนร้านอาหารมีอยู่เฉพาะตามหาดที่ใหญ่เท่านั้น เช่น ที่หาดทรายแก้ว หาดวงเดือนและหาดทับทิม เป็นต้น

การเดินทางไปเกาะเสม็ดมีเรือประมงที่คัดแปลงมาทำเป็นเรือโดยสาร คอยบริการนักท่องเที่ยวอยู่ตามท่าเรือประมงของตลาดบ้านเพเป็นจำนวนมาก จึงทำให้มีปัจจุบันการเดินทางไปยังเกาะเสม็ดสะดวกกว่าสมัยก่อนมาก แต่การไปตามเกาะอื่น ๆ ต้องเช่าเหมาทั้งลำ

7. สวนรุกขชาติเพ (สวนสน) อยู่ที่ตำบลเพ อำเภอเมือง เป็นสวนป่าสนปืพัทธ์ที่ตั้งอยู่ริมหาดทรายอ่าวเพ มีถนนตัดผ่านป่าสนเลาะริมหาดตลอดจนสุดหาด เป็นระยะทางประมาณ 4 กิโลเมตร หาดมีเนื้อทรายละเอียดสีขาว และตัวหาดมีความลาดชันต่ำ เหมาะแก่การเล่นน้ำและกิจกรรมชายหาดเป็นอย่างมาก แต่เนื่องจากอยู่ใกล้ชุมชน จึงทำให้มีสิ่งปฏิกูลถูกน้ำพัดมาติดอยู่ตามหน้าหาดเป็นจำนวนมาก ทำให้หาดสกปรกอยู่เป็นประจำ ในบริเวณสวนสนมีที่นั่งพักผ่อนรวมทั้งร้านอาหาร เครื่องดื่มอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งเจ้าหน้าที่ดูแลสวนได้จัดระเบียบให้ชายอยู่ในพื้นที่ด้านหลังถนนเท่านั้น ส่วนพื้นที่ด้านหลังถนนที่อยู่เลย เขตสวนรุกขชาติเป็นที่เอกชน มีการสร้างบังกะโล่พักแรมขึ้นมาประปราย ด้านหน้าหาดบางคอนมีชาวประมงสร้างเพิงพัก เมื่อเวลาทำประมงอยู่เป็นกลุ่ม ๆ

บรรยากาศโดยทั่วไปของหาด มีความเงียบสงบพอสมควร นอกจากในเทศกาลท่องเที่ยวต่าง ๆ เช่น วันหยุดสุดสัปดาห์ในฤดูผลไม้ และวันหยุดเทศกาลต่าง ๆ จึงมีนักท่องเที่ยวมากันเป็นกลุ่มใหญ่เป็นจำนวนมาก

ทางเข้าสวนรุกขชาติแห่งนี้สามารถเข้าได้หลายทาง เช่นตลาดบ้านเหมาตามทางหลวงจังหวัดหมายเลข 3145 ประมาณ 2 กิโลเมตรหรืออาจแยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 (สุขุมวิท) ที่กิโลเมตรที่ 236 เลี้ยวขวาเข้ามาประมาณ 3 กิโลเมตร พบกับทางหลวงจังหวัดหมายเลข 3145 ที่ตรงหัวหาดสวนสน

8. หาดปากคลองแกลง ตั้งอยู่ ณ ตำบลชากพง อำเภอแกลง เป็นหาดทรายที่เป็นแนวยาวตั้งแต่ปากคลองแกลงจนถึงแหลมทองหลาง เป็นที่ตั้งวังแก้ว ลักษณะเป็นหาดทรายสีแดง เนื้อทรายค่อนข้างหยาบ และชายหาดมีความลาดชันสูงจึงทำให้พื้นที่หน้าหาดมีไม่มากนัก เนื่องจากหาดนี้มีทางหลวงจังหวัดหมายเลข 3145 ตัดผ่านห่างจากหน้าหาดประมาณ 200 ถึง 300 เมตร ดังนั้นพื้นที่หน้าหาดนี้ส่วนใหญ่เป็นที่ดินของเอกชน ซึ่งปัจจุบันมีการสร้างบังกะโล่พักแรมกันมาก นอกจากนั้นยังมีการจัดสรรที่ดินขายเป็นแปลงเล็ก ๆ อีกด้วย

ทางเข้าหาดปากคลองแกลงนี้เข้าได้หลายทาง คือ แยกจากทางหลวงจังหวัดหมายเลข 3145 ที่ประมาณกิโลเมตรที่ 10 เลี้ยวขวาทางท่าเทียบเรือประมงแกลงเป็นทางลูกรังประมาณ 1 กิโลเมตร จะถึงหน้าหาด หรือจะมาจากบ้านเพและจากแหลมแม่พิมพ์ก็ได้เช่นกัน

9. หาดแม่พิมพ์ ตั้งอยู่ตำบลกรำ อำเภอกง เป็นหาดทรายโค้งตามแนวอ่าวตั้งแต่แหลมแม่พิมพ์ จนถึงบ้านอ่าวเจริญ เป็นระยะทางประมาณ 7 กิโลเมตร ลักษณะหาดเป็นหาดทรายละเอียดสีขาว มีพื้นที่หน้าหาดกว้าง ชายฝั่งมีความลาดชันสูงมาก และมักจะมีคลื่นแรงเสมอจึงไม่เหมาะแก่การเล่นน้ำ คอนกรีตของหาดมีถนนตัดเลียบริมหาดตั้งแต่แหลมแม่พิมพ์ ยาวประมาณ 4 กิโลเมตร หลังจากนั้นถนนจะวกขึ้นไปหลังหาดห่างประมาณ 400 เมตร ส่วนด้านหลังถนนส่วนใหญ่เป็นที่รกร้างไม่มีสิ่งปลูกสร้าง นอกจากบริเวณใกล้แหลมแม่พิมพ์มีเพิงขายอาหารและน้ำรวมทั้งของที่ระลึกอยู่เป็นกลุ่ม แต่เป็นร้านชั่วคราว คือขายเฉพาะช่วงที่มีนักท่องเที่ยวมากเท่านั้น

ทางเข้าหาดแม่พิมพ์นี้อาจจะเข้ามาจากทางบ้านเพได้ โดยมาตามทางหลวงจังหวัดหมายเลข 3145 จะมาสิ้นสุดที่แหลมแม่พิมพ์เป็นระยะทาง 27 กิโลเมตร หรืออาจเข้ามาตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3161 ซึ่งแยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 (สุขุมวิท) ที่กิโลเมตรที่ 270 ใกล้กับอำเภอกงเข้ามาถึงแหลมแม่พิมพ์ เป็นระยะทางประมาณ 15 กิโลเมตร

10. หาดอ่าวไข ตั้งอยู่ ณ ตำบลกรำ อำเภอกง เป็นหาดเล็ก ๆ ที่มีความยาวเพียง 500 เมตรเนื้อทรายค่อนข้างหยาบเป็นสีแดง มีพื้นที่หน้าหาดไม่กว้างนัก ชายฝั่งมีความลาดชันค่อนข้างมาก แต่เนื่องจากเป็นอ่าวเล็กและมีเนินเขาช่วยบังลมและคลื่น จึงทำให้สามารถเล่นน้ำได้ พื้นที่ด้านหลังหาดเป็นสวนมะพร้าวซึ่งเป็นที่เอกชนมีร้านอาหาร 1 ร้าน และมีบังกะโลพักแรม 6 หลัง ส่วนอีกซีกหนึ่งของหาดเป็นบ้านพักส่วนตัว จึงทำให้หาดนี้ค่อนข้างจะสงบเงียบ

ทางเข้าหาดอ่าวไขนี้ สามารถใช้เส้นทางเดียวกับหาดแม่พิมพ์ได้ ซึ่งถ้ามาตามทางหลวงหมายเลข 3161 จะมาสุดถนนที่อ่าวไข แต่ถ้าไปแหลมแม่พิมพ์จะแยกไปทางขวาประมาณ 1 กิโลเมตร

11. น้ำตกเขาชะเมา ตั้งอยู่ ณ ตำบลทุ่งควายกิน อำเภอกง เป็นน้ำตกที่อยู่ในพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติเขาชะเมา-เขาวง ลักษณะเป็นน้ำตกที่ไหลลดหลั่นกันลงมาตามลำธาร เป็นชั้นถึง 20 ชั้น นอกจากนี้ยังมีวังน้ำที่น่าสนใจอยู่อีก 2 แห่ง คือ วังมัจฉา ที่มีปลาหลวงอาศัยอยู่มากกับวังมรกตที่เป็นแอ่งลึกจนน้ำเป็นสีเขียวมรกต นอกจากนี้ในบริเวณใกล้เคียงยังมีน้ำตกอีกหลายแห่ง เช่น น้ำตกน้ำเป็น น้ำตกคลองปลาแกง น้ำตกคลองหินเพลิง และน้ำตกคลองพระเจ้า เป็นต้น ซึ่งน้ำตกต่าง ๆ เหล่านี้น่าสนใจสำหรับกิจกรรมเดินป่าไปตั้งแคมป์เที่ยวเล่น

ทางเข้าน้ำตกเขาชะเมา เข้าได้ทางเดียวคือ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 (สุขุมวิท) แยกซ้ายที่กิโลเมตรที่ 275 บริเวณตลาดเขาหิน อำเภอกาญจนบุรี เข้าไปประมาณ 17 กิโลเมตร สภาพเป็นทางลูกรังบดอัดเรียบพอประมาณ

12. ถ้ำเขาวง ตั้งอยู่ ณ ตำบลนายายอาม อำเภอกาญจนบุรี ลักษณะเป็นถ้ำเล็ก ๆ จำนวนมากมายที่เกิดจากโพรงเขาหินปูน ภายในมีหินงอกหินย้อยพอประมาณ บริเวณปากถ้ำเป็นที่ตั้งวัดเขาวง

ทางเข้าถ้ำเขาวงจะแยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 ที่กิโลเมตรที่ 288 บริเวณตลาดบ้านนายายอาม เลี้ยวซ้ายไปตามทางลาดยางประมาณ 12 กิโลเมตร

13. สำนักสงฆ์เขาเทพการทรงนิมิต ตั้งอยู่ในท้องที่อำเภอบ้านค่าย ลักษณะเป็นวัดที่ตั้งอยู่บนเนินสูง โดยทางวัดได้ทำบันไดทางขึ้นชมทิวทัศน์ของบริเวณโดยรอบ ซึ่งสามารถเห็นภูมิประเทศของที่ราบลุ่มน้ำระยองจนจรดทะเล รวมทั้งอ่างเก็บน้ำดอกกรายด้วย จึงจัดได้ว่าเป็นจุดแวะชมทัศนียภาพที่ดีอันหนึ่ง

ทางเข้าวัดอยู่ริมทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 36 (บางละมุง-ระยอง) ประมาณ กิโลเมตรที่ 29

14. อนุสาวรีย์สุนทรภู่ ตั้งอยู่ ณ ตำบลกร่ำ อำเภอกาญจนบุรี ลักษณะเป็นสวนวรรณคดีที่จัดสร้างอยู่ในพื้นที่ประมาณ 50 ไร่ โดยจัดสร้างรูปปั้นสุนทรภู่ไว้กลางบริเวณและรอบ ๆ เป็นรูปปั้นตัวละครในตำนานเรื่อง พระอภัยมณี ส่วนบริเวณที่เหลือจัดเป็นสวนสาธารณะ

ทางเข้าอนุสาวรีย์สุนทรภู่ แยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 (สุขุมวิท) ที่ตลาดอำเภอกาญจนบุรี แยกขวาเข้ามาตามทางหลวงหมายเลข 3161 ระยะทางประมาณ 12 กิโลเมตร บริเวณอนุสาวรีย์จะอยู่ริมถนนด้านซ้ายมือ

15. พระเจดีย์กลางน้ำ อยู่สุดถนนตากสินมหาราช แยกขวาเข้าถนนสมุทรคงคา ห่างจากตัวเมืองไปทางใต้ 2 กิโลเมตร องค์พระเจดีย์ตั้งอยู่บนเกาะในแม่น้ำระยอง เป็นของเก่ามีมาแต่โบราณ ไม่ปรากฏว่าใครเป็นผู้สร้าง องค์พระเจดีย์สูงประมาณ 10 เมตร ประมาณเดือน ธันวาคมของทุกปีจะมีงานสมโภช มีการแข่งเรือยาว และการละเล่นต่าง ๆ โดยจัดให้มีงาน

ฉลองสมโภชพระเจดีย์ขึ้นที่วัดสมุทรคงคาราม หรือวัดปากน้ำ

16. สวนศรีเมือง หรือที่ชาวเมืองเรียกว่า เกาะกลาง ตั้งอยู่กลางเมืองด้านหลังศาลากลางจังหวัด ภายในสวนมีหอพระพุทธ อังคารส ซึ่งเป็นอาคารทรงไทยหลังคาจตุรมุข เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปบ้านคูเมืองของระยอง

แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดจันทบุรี

จังหวัดจันทบุรี หรือเมืองจันท อยู่ห่างจากกรุงเทพ 245 กิโลเมตร เป็นเมืองชายทะเลภาคตะวันออกตอนล่าง ที่มีแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุดใน 3 จังหวัด จุดเด่นของการท่องเที่ยวในจังหวัดจันทบุรี อยู่ที่ธรรมชาติและประวัติศาสตร์วัฒนธรรมมากกว่าด้านอื่น ๆ แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดจันทบุรี ได้แก่

1. หาดคู้วิมาน ตั้งอยู่ ณ ตำบลสนามไชย อำเภอท่าใหม่ เป็นหาดทรายเล็ก ๆ ที่มีพื้นที่หน้าหาดไม่กว้างนัก มีความยาวประมาณ 1 กิโลเมตร ลักษณะชายหาดเป็นหาดทรายสีแดง เนื้อทรายค่อนข้างหยาบ แต่เป็นหาดทรายที่มีความสงบ เรียบพร้อมควร บริเวณเชิงเขาใกล้หาดได้มีการจัดตั้งสำนักสงฆ์ขึ้น และขยายอาณาเขตรอบคลุมพื้นที่หาดทั้งหมด

ทางเข้าหาดคู้วิมาน แยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 กิโลเมตรที่ 301-302 เข้าทางขวา เป็นทางลูกรังบด ซึ่งปัจจุบันเรียบพร้อมควร รวมระยะทางทั้งสิ้น 19 กิโลเมตร

2. หาดแหลมเสด็จ ตั้งอยู่ ณ ตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่ เป็นชายหาดที่เกิดจากการทับถมของทราย จนเกิดเป็นสันทราย เชื่อมต่อระหว่างแผ่นดินกับเขาทุ่งกระเบนลักษณะหาดเป็นหาดทรายค่อนข้างหยาบสีแดงมีหน้าหาดไม่กว้างมากนักแต่เป็นแนวยาวประมาณ 4 กิโลเมตร ความลาดชันของหาดจะมีมากที่สุดที่ใกล้เขาคู้กระเบน และลดน้อยลงจนถึงแหลมอ้ายหลาวพื้นที่บริเวณนี้จะมีลักษณะที่แปลกจากหาดอื่น ๆ คือ เป็นหาดที่มีทะเลทั้งสองด้าน คือ คู้กระเบนและทะเลนอก

ทางเข้าหาดแหลมเสด็จ เช่นเดียวกับทางเข้าหาดกึ่งวิมาน คือ แยกจากทางหลวงหมายเลข 3 ตรงหลักกิโลเมตรที่ 301 เข้ามาทางขวาประมาณกิโลเมตรที่ 16 แยกซ้ายต่อไปอีก 11 กิโลเมตร เป็นทางลูกรังบดอัดตลอดเส้นทาง

3. อ่าวคู้กระเบน ตั้งอยู่ ณ ตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่ ลักษณะ เป็นอ่าวลึกรูปไต จึงทำให้ทะเลภายในอ่าวมีลักษณะเกือบ เป็นทะเลเปิด มีพื้นที่ประมาณ 2 ตารางกิโลเมตร แต่ในปัจจุบันได้มีการเตรียมพื้นที่บริเวณขอบอ่าวจัดสรรให้ราษฎรใช้ทำนาุ้งและบ่อปลา จึงทำให้พื้นที่ลดลง แต่ก็ยังเป็นอ่าวที่มีทัศนียภาพสวยงามมากอันหนึ่ง

ทางเข้าสามารถใช้เส้นทางเดียวกับแหลมเสด็จทุกประการ

4. หาดเจ้าหลาว ตั้งอยู่ ณ ตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่ เป็นหาดทรายที่มีพื้นที่หน้าหาดกว้างมาก และมีความยาวเพียงประมาณ 1 กิโลเมตร ลักษณะหาดเป็นหาดทรายสีแดงค่อนข้างหยาบ ตัวหาดมีความลาดชันต่ำ ด้านหลังหาดเป็นส่วนมะพร้าว และบ้านอยู่อาศัยเป็นส่วนใหญ่

ทางเข้าหาดเจ้าหลาวเข้ามาเส้นทางเดียวกับหาดแหลมเสด็จ จนถึงกิโลเมตรที่ 24 จึงแยกซ้ายมาอีกประมาณ 4 กิโลเมตร จะสุดหาดติดเขาเจ้าหลาว

5. หาดอ่าวกระทิง ตั้งอยู่ ณ ตำบลบางกระไชย อำเภอแหลมสิงห์ เป็นหาดทรายเล็ก ๆ ที่มีความยาวเพียง 500 เมตร ลักษณะหาดเป็นทรายสีแดงหยาบ ตัวหาดมีความลาดชันสูง พื้นที่หลังหาดติดเขามิที่ราบเล็กน้อย เป็นส่วนมะพร้าว เจ้าของสวนได้จัดสร้างบ้านพักให้เช่า มีประมาณ 5 หลัง สภาพแวดล้อมของหาดเงียบสงบ และน้ำใสจึงมีนักท่องเที่ยวมาพักผ่อนเสมอ ๆ

ทางเข้าหาดอ่าวกระทิงสามารถเข้าได้ 2 ทาง คือ โดยทางรถยนต์เข้าทางอำเภอท่าใหม่ แล้วจึงเลยต่อไปทางปากน้ำแหมหนุ และวิ่งต่อไปจนสุดทางที่ด้านป่าไม้ของวนอุทยานแห่งชาติแหลมสิงห์ รวมระยะทาง 32 กิโลเมตร หรือเข้าทางอำเภอแหลมสิงห์มาสุดทางที่ท่าเทียบเรือปากน้ำแหลมสิงห์ แล้วจึงว่าจ้างเรือไปขึ้นที่หน้าหาดเลยได้

6. หาดแหลมสิงห์ ตั้งอยู่ ณ ตำบลปากน้ำแหลมสิงห์ อำเภอแหลมสิงห์ เป็นหาดปากแม่น้ำที่มีความลาดชันต่ำ พื้นที่หน้าหาดไม่กว้างมากนัก แต่มีลักษณะเป็นหาดยาวประมาณ 4 กิโลเมตร

พื้นที่ค่อนข้างสกปรก เนื่องจากตะกอนและขยะจากแม่น้ำไหลออกมาทับถม จึงทำให้ไม่เหมาะที่จะลงเล่นน้ำ พื้นที่หลังหาดกรมทางหลวงได้พัฒนา เป็นสถานที่นั่งพักผ่อนพร้อมแหล่งขายอาหาร และ เครื่องดื่มอยู่เป็นจำนวนมาก

ทางเข้าหาดแหลมสิงห์แยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 ที่กิโลเมตรที่ 348 แยกเข้าทางขวาดังปากน้ำแหลมสิงห์ เป็นระยะทาง 16 กิโลเมตร เป็นทางลาดยางตลอดสาย

7. หาดอ่าวหมู ตั้งอยู่ ณ ตำบลบางกระไชย อำเภอแหลมสิงห์ เป็นหาดทรายแถบที่มีความลาดชันสูง เนื่องจากชาวบ้านบริเวณหลังหาดมีอาชีพเลี้ยงหมูจึงทำให้มีสิ่งปฏิกูลไหลลงสู่หาด ทำให้บริเวณหาดสกปรกไม่เหมาะสมที่จะเล่นน้ำ

ทางเข้าหาดอ่าวหมู สามารถเข้าทางอำเภอท่าใหม่แล้วจึงเลยต่อมาทางปากแม่น้ำแฉมหนู เลี้ยวซ้ายก็จะถึงหาดอ่าวหมู

8. หาดอ่าวยาง ตั้งอยู่ ณ ตำบลบางกระไชย อำเภอแหลมสิงห์ เป็นหาดทรายแถบ ๆ ยาวประมาณ 1 กิโลเมตร เนื้อทรายหยาบสีแดง ด้านหลังหาดเป็นส่วนมะพร้าว และบ้านพักอาศัยของคนท้องถิ่น บริเวณหาดมีความสะอาดพอใช้ และน้ำใส เหมาะแก่การเล่นน้ำ ห่างจากฝั่งประมาณ 2 กิโลเมตร มีเกาะเล็กที่มีปะการังสวยพอใช้

ทางเข้าหาดอ่าวยางเข้าเส้นทางเดียวกับหาดอ่าวหมู เข้าไปจากถนนสุขุมวิท ประมาณ 25 กิโลเมตร จะสุดทางที่หาดอ่าวยาง

9. น้ำตกกระทิง ตั้งอยู่ ณ ตำบลพลวง อำเภอมะขาม เป็นน้ำตกที่เกิดจากลำคลองกระทิงไหลลดหลั่นลงมาทำให้เกิดเป็นน้ำตกถึง 13 ชั้น ในช่วงฤดูฝน และฤดูหนาวมีน้ำมากพอสมควร สภาพแวดล้อมโดยทั่วไป เป็นป่าดิบชื้นที่อยู่ในสภาพสมบูรณ์ดีแห่งหนึ่ง

ทางเข้าน้ำตกกระทิง แยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 ที่กิโลเมตร 284 สี่แยกเขาไร่ยา เลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข 3259 ประมาณ 24 กิโลเมตร จะถึงทางแยกเข้าอุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ แยกขวาเข้าไปอีกประมาณ 1.5 กิโลเมตร ก็จะถึงน้ำตกชั้นล่าง

10. น้ำตกพริ้ว ตั้งอยู่ ณ ตำบลพริ้ว อำเภอแหลมสิงห์ อยู่ในพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติ น้ำตกพริ้ว เป็นน้ำตกที่ตกจากหน้าผาสูง ด้านล่างเป็นแอ่งน้ำสามารถลงเล่นน้ำได้ มีจำนวนชั้นของ น้ำตกเพียง 2 ชั้น ถึง 3 ชั้นเท่านั้น บริเวณตอนล่างของน้ำตกเป็นที่ตั้งที่ทำการอุทยานและมี บ้านพักแบบบังกะโลสำหรับบริการนักท่องเที่ยว

ทางเข้าน้ำตกพริ้ว แยกจากทางหลวงหมายเลข 3 ที่กิโลเมตรที่ 347 แยกเข้า ทางซ้ายไปอีกประมาณ 2 กิโลเมตร เป็นทางลูกรังแคบจนถึงลานจอดรถหน้าทำการอุทยาน แล้วจึงเดินต่ออีกประมาณ 500 เมตร ก็จะถึงน้ำตกชั้นล่าง

11. น้ำตกคลองนารายณ์ ตั้งอยู่ ณ ตำบลคลองนารายณ์ อำเภอเมือง เป็นน้ำตก เล็ก ๆ ที่มีน้ำเฉพาะในฤดูฝน ส่วนในฤดูแล้งชาวบ้านจะต่อท่อน้ำไปคามสวนต่าง ๆ จนหมดสิ้น สภาพป่าในบริเวณน้ำตกแห่งนี้ยังอยู่ในสภาพดีพอใช้

ทางเข้าน้ำตกคลองนารายณ์ แยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 ที่กิโลเมตร ที่ 339 เข้าทางซ้ายเข้าไปประมาณ 2 กิโลเมตร และต้องเดินต่ออีกประมาณ 800 เมตรจะถึง น้ำตกชั้นล่าง

12. น้ำตกตรอกนอง ตั้งอยู่ ณ ตำบลตรอกนอง อำเภอขลุง อยู่ในพื้นที่ของ อุทยานแห่งชาติน้ำตกพริ้ว เป็นน้ำตกที่ไหลผ่านช่องเขาแคบ ๆ ยังคงสภาพตามธรรมชาติที่ดูอยู่มาก บริเวณปากทางเดินขึ้นน้ำตกมีหน่วยย่อยของอุทยานแห่งชาติฯ ตั้งที่ทำการอยู่

ทางเข้าน้ำตกตรอกนอง แยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 ที่กิโลเมตรที่ 357 บริเวณสี่แยกอำเภอขลุง แยกเข้าทางซ้ายตามทางสายขลุง-มะขาม เป็นทางลูกรังถึงตลาด ตรอกนอง เป็นระยะทางประมาณ 12 กิโลเมตร แล้วจึงแยกซ้ายที่ตลาดตรอกนอง เข้าไปอีก ประมาณ 3 กิโลเมตร ถึงที่ทำการหน่วยย่อย เดินเท้าต่ออีกประมาณ 3 กิโลเมตร ถึงที่ทำการ หน่วยย่อย เดินเท้าต่ออีกประมาณ 2.6 กิโลเมตร จะถึงตัวน้ำตก

13. น้ำตกเขาสอยดาว ตั้งอยู่ ณ ตำบลทรายขาว อำเภอโป่งน้ำร้อน ลักษณะ เป็น น้ำตกที่มีความสูง และสวยงามมากแห่งหนึ่ง ประกอบด้วยสายน้ำลดหลั่นลงมา เป็นชั้น ๆ ถึง 15 ชั้น นอกจากนี้บริเวณป่าเขาสอยดาวยังอุดมสมบูรณ์ด้วยพันธุ์ไม้และสัตว์ป่านานาชนิด พื้นที่นี้อยู่ในความ

ควบคุมดูแลของ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขาสอยดาว

ทาง เข้าน้ำตกเขาสอยดาว แยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 ที่กิโลเมตร
ที่ 330 ไปตามทางหลวงหมายเลข 317 ประมาณ 80 กิโลเมตร ถึงบ้านปะดงแยกเข้าทาง
ลูกรังอีกประมาณ 4 กิโลเมตรจะถึงตัวน้ำตก

14. ดิ๊งแดง ตั้งอยู่ ณ ตำบลปากน้ำแหลมสิงห์ อำเภอแหลมสิงห์ เป็นอาคาร
ชั้นเดียวสร้างด้วยอิฐฉาบปูนสีแดง เพดานเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก หลังคาโครงเหล็กทรงรถไฟ
มุงกระเบื้องสีแดง ขนาดกว้าง 8 เมตร ยาว 20 เมตร สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2436 ทหาร
ฝรั่ง เศสใช้ เป็นป้อมรักษาการณ์บริเวณปากน้ำขณะที่ย้ายครองเมืองจันทบุรี

ทาง เข้าดิ๊งแดง แยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 ที่กิโลเมตรที่ 348
แยกขวาเข้าไปตามทางหลวงหมายเลข 3347 ประมาณ 16 กิโลเมตร จนสุดถนนจะพบ
ดิ๊งแดงอยู่ตรงปลายถนน

15. คูซี้ไก่ ตั้งอยู่ ณ ตำบลปากน้ำแหลมสิงห์ อำเภอแหลมสิงห์ ลักษณะ เป็นป้อม
ก่ออิฐกว้าง 5.5 เมตร ยาว 6 เมตร สูง 7 เมตร สร้างด้วยอิฐถือปูนโดยทหารฝรั่ง เศสใช้
เป็นที่คุมขังนักโทษในระหว่างที่ปกครองเมืองจันทบุรีเมื่อปี พ.ศ. 2436

ทาง เข้าคูซี้ไก่ เข้าเส้นทางเดียวกับทาง เข้าดิ๊งแดง แต่จะถึงก่อนดิ๊งแดง
ประมาณ 500 เมตร

16. เกาะเปรี๊ต ตั้งอยู่ ณ ตำบลเกาะเปรี๊ต อำเภอแหลมสิงห์ เป็นเกาะเล็ก ๆ ที่
มีทางรถเชื่อมติดต่อกับแผ่นดินใหญ่ แต่เดิมเคยเป็นที่ตั้งค่ายผู้อพยพชาวญวน ทางด้านหัวเกาะมี
หมู่บ้านประมงอยู่ สภาพทั่วไปของเกาะจะมีหุบเขาชายฝั่งสลับกับเนินเตี้ย ๆ

ทาง เข้าเกาะเปรี๊ต เข้าแยกจากทางหลวงแผ่นดินสาย 3 เข้าทางอำเภอ
แหลมสิงห์ ประมาณ 3 กิโลเมตร จึงแยกซ้ายเข้าเกาะเปรี๊ตอีกประมาณ 5 กิโลเมตร

นอกจากแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่กล่าวถึงแล้ว ในจันทบุรียังมีวัดต่าง ๆ ที่มีความน่าสนใจ
ในแง่ศิลปกรรมต่างสมัยอีกมาก เช่น วัดทองทั่ว วัดพลับบางกะจะ วัดคลองน้ำเก็บ วัดตะปอนน้อย

วัดโยธานิมิตร และ วัดบุญผดุง รวมทั้งวัดเขาสุกิมด้วย ซึ่งวัดต่าง ๆ เหล่านี้มีสิ่งที่น่าสนใจ ได้แก่ ภาพเขียนที่ผนังโบสถ์ในรูปแบบต่าง ๆ เป็นต้น

17. บ้านเสม็ดงาม ตั้งอยู่ ณ ตำบลเสม็ดงาม อำเภอเมือง เป็นหมู่บ้านเกษตรกร เล็ก ๆ ที่มีอาชีพเสริมจากการปลูกข้าวมาทำกอก และทอเสื่อ และผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่ทำจากกก ที่หมู่บ้านนี้มีบ้านที่มีช่างฝีมือในการทำกอกอยู่เพียง 4-5 หลัง ซึ่งจะมีการทอเสื่อ และทำของใช้ ต่าง ๆ กันเฉพาะในฤดูที่ว่างจากทอจนเท่านั้น

ทางเข้าบ้านเสม็ดงาม แยกจากทางหลวงหมายเลข 3348 ที่ประมาณกิโลเมตร ที่ 9 ใกล้วัดบ้านเกาะตะเคียน แยกทางขวามือเข้าไปประมาณอีก 4-5 กิโลเมตร

18. บ้านบางสระแก้ว ตั้งอยู่ ณ ตำบลบางสระแก้ว อำเภอแหลมสิงห์ เป็นหมู่บ้าน เกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาอาชีพทำเสื่อกันมาก มีบ้านที่ประกอบอาชีพนี้เป็นหลักหลายหลัง และมี ผลผลิตออกสู่ตลาดมาก ส่วนใหญ่จะทำเสื่อส่งเป็นหลัก ส่วนของใช้อื่น ๆ ทำไม่มากนัก

ทางเข้าบ้านบางสระแก้ว แยกจากทางหลวงหมายเลข 3348 ที่ประมาณกิโลเมตร ที่ 4 เข้าทางขวามืออีกประมาณ 8 กิโลเมตร รวมระยะทางจากจังหวัดจันทบุรีจะห่างประมาณ 18 กิโลเมตร

แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดตราด

จังหวัดตราดเป็นจังหวัดที่มีระยะทางไกลจากกรุงเทพฯ มากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับ จังหวัดระยองและจันทบุรี เป็นจังหวัดชายแดนสุดของประเทศไทยทางด้านชายฝั่งตะวันออก ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 315 กิโลเมตร มีภูเขาล้อมรอบ และมีทิวเขาบรรทัดกันพรมแดน ระหว่างไทยกับสาธารณรัฐกัมพูชาประชาธิปไตย ตราดมีหาดทรายสวยหลายแห่ง แต่ละแห่งอยู่ ไม่ไกลจากถนนใหญ่นัก นอกจากนี้ยังมีเกาะแก่งมากมาย แต่ละแห่งมีธรรมชาติสวยงาม เป็นที่นิยม ของนักท่องเที่ยวอย่างยิ่ง แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในจังหวัดตราด ได้แก่

1. เกาะหมาก ตั้งอยู่ ณ ตำบลเกาะหมาก อำเภอแหลมงอบ เป็นเกาะขนาดใหญ่ ที่มีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบ มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 16 ตารางกิโลเมตร สภาพแวดล้อมโดยทั่วไป

เป็นส่วนยางพารา มีการปลูมะพร้าวในพื้นที่ใกล้ทะเลเท่านั้น ชายฝั่งรอบ ๆ มีหาดที่มีคุณภาพดีหลายแห่ง เช่น หาดทรายแดง หาดทรายขาว และหาดอ่าวพระ นอกจากนี้ทางฝั่งทะเลด้านตะวันออกที่อยู่ใกล้กับเกาะหมาก มีปะการังสวยงามมาก นอกจากนี้ยังมีปะการังอีกหลาย ๆ แห่งกระจายอยู่โดยรอบเกาะ และตามเกาะใกล้เคียงที่อยู่โดยรอบ เช่น เกาะระยั้งใน ระยั้งนอก และเกาะขาม เป็นต้น

การเดินทางไปเกาะหมากไปโดยทางเรือเพียงอย่างเดียว โดยอาจจะเหมาเรือจากแหลมงอบ หรือที่ทำเรืออำเภอลองใหญ่ โดยใช้เวลาในการเดินทางประมาณ 3-4 ชั่วโมง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของเรือ

2. เกาะกระดาด ตั้งอยู่ ณ ตำบลเกาะหมาก อำเภอลองใหญ่ เป็นเกาะขนาดเล็กที่มีแต่ที่ราบทั้งเกาะ เป็นเกาะส่วนบุคคลซึ่งปัจจุบันมีการพัฒนาที่พักอาศัยเพื่อบริการนักท่องเที่ยวทั่วไป แต่ยังไม่ค่อยได้รับความนิยม เนื่องจากการเดินทางไม่สะดวก และใช้เวลานานมาก นอกจากนี้ใต้ทะเลรอบ ๆ เกาะกระดาดยังมีปะการังอยู่โดยรอบด้วย

การเดินทางไปเกาะกระดาดสามารถทำได้เช่นเดียวกับเกาะหมาก เนื่องจากทั้ง 2 เกาะอยู่ติดกันจึงใช้เวลาใกล้เคียงกัน

3. หมู่เกาะรัง ตั้งอยู่ ณ ตำบลเกาะหมาก อำเภอลองใหญ่ เป็นเกาะขนาดเล็กที่อยู่ห่างจากเกาะหมากไปทางทิศตะวันตกประมาณ 6 กิโลเมตร บนเกาะไม่มีที่ราบพอที่จะอยู่อาศัยได้ จะมีแต่เฉพาะที่ราบหน้าหาดเพียงเล็กน้อยเท่านั้น บริเวณโดยรอบเกาะรัง เป็นที่ตกปลาที่ดีมาก มีปลาชุกชุม และทางตอนเหนือของเกาะยังมีแหล่งปะการังที่สวยงามที่สุดอีกด้วย

การเดินทางไปเกาะรัง สามารถทำได้โดยเช่าเหมาเรือจากแหลมงอบ หรือที่อำเภอลองใหญ่ ใช้เวลาเดินทางประมาณ 3-4 ชั่วโมง

4. เกาะช้าง ตั้งอยู่ ณ ตำบลเกาะช้าง อำเภอลองใหญ่ เป็นเกาะขนาดใหญ่มากเป็นที่สองรองจากเกาะภูเก็ต คือมีพื้นที่ประมาณ 429 ตารางกิโลเมตร พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูงและป่าดิบ มีที่ราบอยู่เฉพาะตามชายฝั่งทะเลเป็นส่วนใหญ่ บริเวณที่มีคนอาศัยอยู่หนาแน่นได้แก่ทางตอนเหนือของเกาะ ชิกตะวันออกคือบริเวณบ้านด่านเก่า และบ้านด่านใหม่ และอีกแห่งได้แก่

ที่บริเวณอ่าวสลักเพชร ซึ่งอยู่ทางซีกตะวันตกของเกาะ หากที่สวยงามของ เกาะช้างมักจะอยู่ทางด้านตะวันตก ซึ่งได้แก่ หาดอ่าวสน หาดทรายขาว และหาดคลองพร้าว เป็นต้น ส่วนบริเวณที่มีปะการังสวยงามส่วนใหญ่จะอยู่ทางตอนเหนือของ เกาะ ได้แก่บริเวณใกล้กับแหลมช้างน้อย และเกาะช้างน้อย เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีน้ำตกที่มีชื่อเสียงมากอีกอันหนึ่งคือ น้ำตกธารมะยม ซึ่งอยู่ทางซีกตะวันออกของเกาะ และเป็นที่ตั้งของที่ทำกรอุทยานแห่งชาติ เกาะช้าง โดยมีที่พักแรมสำหรับนักท่องเที่ยว

การเดินทางไปเกาะช้าง ต้องว่าจ้าง เรือจากแหลมงอบถึงที่ทำกรอุทยานฯ เป็นระยะทางประมาณ 9 กิโลเมตร ใช้เวลาประมาณ 1-2 ชั่วโมง

5. เกาะกูด ตั้งอยู่ ณ ตำบลเกาะกูด อำเภอแหลมงอบ เป็นเกาะขนาดใหญ่ รองจากเกาะช้าง มีคนอยู่อาศัยมาก โดยส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่ตามที่ราบชายฝั่ง รอบ ๆ เกาะกูดจะพบปะการังเจริญอยู่มากมายหลายบริเวณ นอกจากนั้น เกาะยังมีน้ำตกที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่ง คือ น้ำตกคลองเจ้า ซึ่งอยู่ทางตอนใต้ฝั่งตะวันตกของเกาะ มีการสร้างบ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยว เป็นลักษณะรีสอร์ท และมีบ้านพักอยู่บนเกาะแรดซึ่งใกล้เกาะกูดมาก

การเดินทางไปเกาะกูดใช้เรือเพียงอย่างเดียว โดยใช้เวลาในการเดินทางจากแหลมงอบประมาณ 5 ชั่วโมง

6. หาดอ่าวตาล ตั้งอยู่ ณ ตำบลบางบิด อำเภอแหลมงอบ เป็นหาดเล็ก ๆ ที่มีพื้นที่หน้าหาดไม่กว้างมากนัก ชายฝั่งมีความลาดชันสูง ลักษณะชายหาดเป็นหาดทรายสีแดง เนื้อทรายค่อนข้างหยาบ พื้นที่หลังหาดเป็นส่วนมะพร้าวของเอกชน มีเพิงขายอาหาร และเครื่องดื่ม เพื่อบริการนักท่องเที่ยวอยู่เพียง 2-3 ร้าน สภาพแวดล้อมโดยทั่วไปค่อนข้างสงบ เงียบ ในวันหยุดจะมีชาวเมืองคราครา มาเที่ยวพักผ่อนประมาณ

ทางเข้าหาดอ่าวตาล จะแยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3148 (ตราด-แหลมงอบ) ที่ประมาณกิโลเมตรที่ 18 แยกขวาไปตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3156 เป็นระยะทางประมาณ 9 กิโลเมตร จะเห็นป้ายหาดอ่าวตาลทางซ้ายมือแยกซ้ายต่อไปอีกประมาณ 4 กิโลเมตร จะถึงชายหาด

7. หาดไม้รุศ ตั้งอยู่ ณ ตำบลไม้รุศ อำเภอคลองใหญ่ เป็นหาดบริเวณปากคลองไม้รุศ ตัวหาดมีพื้นที่หน้าหาดกว้าง และมีความลาดชันต่ำ หาดทรายมีลักษณะเป็นหาดทรายขาว แต่มีสิ่งสกปรกมาก เนื่องจากเป็นบริเวณปากคลอง จึงมีตะกอนพัดมาสะสมอยู่มาก

ทางเข้าหาดไม้รุศ แยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 318 ประมาณกิโลเมตรที่ 57 จึงแยกทางขวาเข้าหาดไม้รุศอีก 5 กิโลเมตร

8. หาดสุขสำราญ ตั้งอยู่ ณ ตำบลไม้รุศ อำเภอคลองใหญ่ เป็นหาดทรายยาวที่มีพื้นที่หน้าหาดกว้างพอสมควร ลักษณะหาดเป็นหาดทรายสีขาวละเอียด หน้าหาดมีความลาดชันต่ำ เหมาะแก่การเล่นน้ำและกิจกรรมชายหาด บริเวณทางตอนเหนือของหาดได้มีการปรับปรุงพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพิ่มขึ้นและให้ชื่อใหม่ว่า "หาดบานชื่น" ซึ่งบริเวณหลังหาดบานชื่นเป็นลานจอดรถ มีเพิงขายน้ำและอาหารชั่วคราวสำหรับบริการนักท่องเที่ยว

ทางเข้าหาดสุขสำราญ และหาดบานชื่น จะแยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 318 ที่กิโลเมตรที่ 62 แยกขวาเข้าไปประมาณ 3 กิโลเมตร เป็นทางลาดยางวิ่งผ่านศูนย์อพยพร้างจนถึงบริเวณหน้าหาดซึ่งเป็นถนนลูกรัง

นอกจากหาดต่าง ๆ ที่กล่าวแล้วในพื้นที่ใกล้เคียงยังมีหาดที่สวยงามอีกหลายหาดซึ่งอยู่ต่อเนื่องกัน เช่น หาดเขาล้าน หาดทับทิม และหาดทรายแก้ว เป็นต้น

9. วัดแสนคุ้ม ตั้งอยู่ ณ ตำบลประณีต อำเภอเขาสมิง เป็นวัดที่มีลักษณะเป็นสำนักสงฆ์วิภัสสนา สาขาของวัดเขาสุกิม มีจุดเด่นที่มีเนินเขาที่มีลักษณะหินผุดขึ้นมา และแตกเป็นแท่งผลิกรูปหกเหลี่ยม ลักษณะคล้ายรังผึ้ง ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติซึ่งหาได้ยากมาก จึงทำให้เป็นที่เคารพกราบไหว้ของผู้คนในบริเวณนั้น นอกจากนี้สภาพทั่วไปของบริเวณวัดเป็นป่าดิบชื้นที่ยังสมบูรณ์ดีมาก เหมาะแก่การศึกษาลักษณะธรรมชาติ

ทางเข้าวัดแสนคุ้ม แยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 ที่กิโลเมตรที่ 378 ทางแยกตลาดแสนคุ้ม เข้าตามทางหลวง 3158 ประมาณ 2 กิโลเมตร จึงแยกขวาเข้าทางหลวงหมายเลข 3157 ถึงกิโลเมตรที่ 20 (บ้านหนองบัว) จึงแยกทางซ้ายเข้าไปตามถนนลูกรังอีกประมาณ 15 กิโลเมตร ก็จะถึงตัววัด

10. น้ำตกเขาสลัดได ตั้งอยู่ ณ ตำบลช้างชุม อำเภอบ่อไร่ เป็นน้ำตกเล็ก ๆ ที่ไหลลงจากเขาสลัดได สภาพแวดล้อมโดยทั่วไปค่อนข้างแห้งแล้ง จึงไม่น่าสนใจเท่าที่ควร บริเวณนี้หน้าน้ำตกมีลานจอดรถ และศาลาพักร้อนอยู่ 1 แห่ง

ทางเข้าน้ำตกสลัดได แยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3157 (แสนคู้-บ่อไร่) ประมาณกิโลเมตรที่ 26 แยกซ้ายไปตามถนนลูกรังประมาณ 7 กิโลเมตร ก็จะถึงหน้าน้ำตก

11. บ่อพลอย หนองบอน ตั้งอยู่ ณ ตำบลหนองบอน อำเภอบ่อไร่ เป็นที่ที่มีการทำเหมืองพลอยกันอย่างกว้างขวาง จุดที่น่าสนใจคือการซื้อขายพลอยที่ตลาดหนองบอน ซึ่งจะเริ่มมีการซื้อขายกันตั้งแต่พระอาทิตย์เริ่มขึ้นจนกระทั่งถึงประมาณ 10 โมง เข้าก็จะเลิกซื้อขาย นอกจากนี้ตลาดหนองบอนแล้ว ที่ตลาดในอำเภอบ่อไร่ก็มีการซื้อขายเช่นเดียวกัน

การเดินทางไปยังบ่อพลอยหนองบอน จะแยกจากทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 3157 ที่ประมาณกิโลเมตรที่ 30 เข้าไปทางซ้ายอีกประมาณ 5 กิโลเมตร

ภาคผนวก ง.

ตำรวจท่องเที่ยว (Tourist Police) (กองปราบปราม)

ดังได้กล่าวมาแล้วว่า ในปัจจุบันอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้เจริญก้าวหน้าทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในด้านการเป็นปัจจัยชักนำ ทำให้ประชาชนโดยส่วนรวมในประเทศ เกิดรายได้ ช่วยสร้างงาน สร้างอาชีพ กระจายรายได้สู่ระดับต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวางทั่วประเทศ และยังชักนำให้เกิดการอนุรักษ์ และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว อาทิ น้ำตก หาดทราย ชายทะเล โบราณสถาน งานบุญประเพณี ต่าง ๆ เป็นต้น

อย่างไรก็ตามในลักษณะธรรมชาติของอุตสาหกรรมประเภทนี้ เป็นอุตสาหกรรมที่มีความอ่อนไหวต่อปัจจัยสิ่งแวดล้อมมาก โดยเฉพาะ ปัญหาเกี่ยวกับความปลอดภัยในร่างกาย ชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว เป็นอุปสรรคที่สำคัญมากประการหนึ่ง ซึ่ง เปรียบเสมือน เป็นโรคร้ายที่ทำให้เกิดการบั่นทอนความเจริญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอยู่เสมอๆ สิ่งต่าง ๆ ดังได้กล่าวมาแล้วจึง เป็นปัจจัยสำคัญทำให้มีจุดกำเนิดของ "กองกำกับการ 8 กองปราบปราม" หรือที่เรียกว่า "ตำรวจท่องเที่ยว" เกิดขึ้น

กองกำกับการ 8 กองปราบปราม มีชื่อย่อว่า กก.8 ป. พัฒนามาจากศูนย์อำนวยความสะดวกและให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว (ศอ.นท.) อันถือกำเนิดขึ้นมา เนื่องจากความต้องการของธุรกิจการท่องเที่ยวภาคเอกชนร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (อ.ส.ท.เดิม) ประสานงานขอความร่วมมือให้กรมตำรวจพิจารณาดำเนินการหามาตรการให้ความคุ้มครองรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว เป็นกรณีพิเศษ กรมตำรวจได้พิจารณาเห็นสมควรแล้วจึงได้มีมติจัดตั้ง ศอ.นท. ขึ้นในสังกัดของกองบังคับการกองปราบปราม เมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ.2519 มีกำลังพลประมาณ 60 นาย ทำหน้าที่รับแจ้งเรื่องราวร้องทุกข์จากนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศและลาดตระเวนตรวจตราให้ความคุ้มครองรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ต่อมาในปี พ.ศ.2523 รัฐบาลได้ประกาศให้เป็นมีท่องเที่ยวไทย และมอบหมายภารกิจให้ความคุ้มครองรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว ให้กรมตำรวจรับไปดำเนินการอย่างจริงจัง

ที่ราชอาณาจักร กรมตำรวจได้พิจารณาปรับปรุง สอ.นท. เป็นหน่วยเฉพาะกิจการท่องเที่ยว ใช้ชื่อย่อว่า ฉก.ทท. ใช้หลักการบริหาร และการประกอบกำลังให้ความคุ้มครองและรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว โดยใช้อัตรากำลังของ สอ.นท. เดิม ทำหน้าที่เป็นฝ่ายอำนวยการ ใน ฉก.ทท. มีหน้าที่รวบรวมข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว เช่น มีนักท่องเที่ยว เดินทางไปท่องเที่ยวเมื่อใด จำนวนเท่าใด พักแรมที่ไหน มีกำหนดเดินทางไปท่องเที่ยวที่ใดบ้าง จะเดินทางกลับออกไปเมื่อใด ฯลฯ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อประสานงานมีข้อมูลดังกล่าวให้ฝ่ายคุ้มครองนักท่องเที่ยวดำเนินการให้ความคุ้มครองในเขตพื้นที่รับผิดชอบดังต่อไปนี้ คือ

1. เมื่อนักท่องเที่ยวอยู่ในเขตกรุงเทพฯ ให้กองบัญชาการตำรวจนครบาล เป็นผู้รับผิดชอบ และให้ความคุ้มครองรักษาความปลอดภัย
2. เมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางอยู่บนทางหลวง เพื่อไปท่องเที่ยวยังจังหวัดต่าง ๆ ให้กองบัญชาการตำรวจทางหลวง เป็นผู้รับผิดชอบ และให้ความคุ้มครองรักษาความปลอดภัย
3. เมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางเข้าเขตจังหวัดต่าง ๆ ให้กองบัญชาการตำรวจภูธร 1-4 เป็นผู้รับผิดชอบ และให้ความคุ้มครองและรักษาความปลอดภัย
4. เมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยวทางน้ำ ให้กองบังคับการตำรวจน้ำ เป็นผู้รับผิดชอบ และให้ความคุ้มครองรักษาความปลอดภัย

ในปี พ.ศ.2525 รัฐบาลได้กำหนดให้เป็นปีฉลองกรุงรัตนโกสินทร์ครบ 200 ปี กรมตำรวจโดยความร่วมมือของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้ร่วมกันพิจารณาจัดตั้งหน่วยตำรวจเฉพาะกิจการท่องเที่ยวขึ้นในจังหวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญรวม 4 แห่ง เมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ.2525 คือในจังหวัดชลบุรี(ที่พัทยา), เชียงใหม่, ภูเก็ต และจังหวัดสงขลา (ที่หาดใหญ่) หน่วยเฉพาะกิจการท่องเที่ยวทั้ง 4 แห่ง ได้ทำหน้าที่บริการให้ความช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยวที่ประสบปัญหาความเดือดร้อนในเหตุต่างๆ และมุ่งดำเนินการหามาตรการให้ความคุ้มครองรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวร่วมกับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ เจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง รวมตลอดถึงสื่อมวลชนในทุกแขนง เป็นต้น โดยมีวัตถุประสงค์การดำเนินการดังนี้

1. เพื่ออำนวยความสะดวก และให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

2. เพื่อลดปัญหา และแก้ปัญหาอาชญากรรมที่กระทบกระเทือนต่อการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นจากการประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน และ เหตุอื่น ๆ

3. เพื่อสนับสนุน และส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยให้บรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6

เนื่องจากปัญหาการให้ความคุ้มครองรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว เป็นปัญหาที่เป็นอุปสรรคสำคัญอย่างมากที่มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย คำรวจจึงได้เสนอความเห็นขอให้มีหน่วยงานที่จะรองรับและแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นแก่นักท่องเที่ยว และควรเป็นหน่วยงานที่ถาวร และมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบคดีอาญาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่นักท่องเที่ยวได้กว้างขวางที่ราชอาณาจักร ซึ่งได้มีการขอให้จัดตั้งกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยวขึ้น ในที่สุดคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้จัดตั้งตำรวจท่องเที่ยวขึ้นในระดับกองกำกับการเมื่อวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ.2525 โดยให้เป็นกองกำกับการ 8 สังกัดอยู่ในกองบังคับการกองปราบปราม ตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย (ฉบับที่ 11) พ.ศ.2525 เป็นปีที่ 37 ในรัชกาลปัจจุบัน โดยได้แบ่งส่วนราชการกองปราบปรามออกเป็น 8 กองกำกับการ โดยหน่วยตำรวจท่องเที่ยวเป็นกองกำกับการที่ 8 ของกองบังคับการกองปราบปราม ซึ่งแยกเป็น 8 แผนก รับผิดชอบงานดังนี้

แผนก 1 รับผิดชอบงานด้านธุรการ โทร.221-6206-10

แผนก 2 รับผิดชอบงานด้านวิเทศสัมพันธ์ ล่ามแปล และงานด้านการต่างประเทศ โทร.221-6206-10

แผนก 3 รับผิดชอบงานด้านสายตรวจ บังคับอำนาจที่ทั่วประเทศ โทร.221-6206-10

แผนก 4 รับผิดชอบงานความประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และกฎหมายอื่นอันเกี่ยวกับความผิดคดีอาญา ซึ่งผู้เสียหายเป็นชาวต่างประเทศที่เข้ามาในราชอาณาจักร เป็นการชั่วคราวในเขตพื้นที่ กรุงเทพมหานคร และเขตพื้นที่ของ บก.ภ. 1, 3 มีจังหวัด พระนครศรีอยุธยา, ลพบุรี, ชัยนาท, อ่างทอง, สระบุรี, ปทุมธานี, นนทบุรี, นครปฐม, สุพรรณบุรี, กาญจนบุรี, ราชบุรี, เพชรบุรี, สมุทรสาคร, สมุทรสงคราม และประจวบคีรีขันธ์ โทร.221-6206-10

แผนก 5 รับผิดชอบงาน เช่นเดียวกับแผนก 4 มีเขตพื้นที่รับผิดชอบในเขตพื้นที่ปกครองของ บก.ภ.2,4,5 และ 6 มีจังหวัด ชลบุรี, สมุทรปราการ, ฉะเชิงเทรา, นครนายก, ปราจีนบุรี, ระยอง, จันทบุรี, ตราด, นครราชสีมา, ชัยภูมิ, บุรีรัมย์, สุรินทร์, ศรีสะเกษ, อุบลราชธานี, ยโสธร, มหาสารคาม, ร้อยเอ็ด, กาฬสินธุ์, ขอนแก่น, อุดรธานี, หนองคาย, สกลนคร, เลย, นครพนม, มุกดาหาร มีที่ตั้งอยู่ที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โทร (038) 429370

แผนก 6 รับผิดชอบงาน เช่นเดียวกับแผนก 4, 5 มีเขตรับผิดชอบในเขตพื้นที่ปกครองของ บก.ภ.7,8 และ 9 มีจังหวัด เชียงใหม่, เชียงราย, แม่ฮ่องสอน, น่าน, ลำปาง, ลำพูน, แพร่, พิชญ์โลก, สุโขทัย, ตาก, กำแพงเพชร, พิจิตร, เพชรบูรณ์, นครสวรรค์, อุทัยธานี, อุดรดิษฐ์, พะเยา มีที่ตั้งที่ทำการอยู่ที่ ถนนสามล้าน อ.เมือง จังหวัดเชียงใหม่ โทร. (053) 222-977

แผนก 7 รับผิดชอบงาน เช่นเดียวกับแผนก 4, 5, 6 มีเขตรับผิดชอบในเขตพื้นที่การปกครองของ บก.ภ. 10, 11 มีจังหวัด ภูเก็ต, พังงา, สุราษฎร์ธานี, ระนอง, ชุมพร, นครศรีธรรมราช, ตรัง, พัทลุง, กระบี่ มีที่ตั้งที่ทำการอยู่ที่ถนนเจ้าฟ้า อ.เมือง จังหวัดภูเก็ต โทร. (076) 212-213

แผนก 8 รับผิดชอบงาน เช่นเดียวกับแผนก 4, 5, 6, 7 รับผิดชอบงานในเขตพื้นที่ปกครองของ บก.ภ. 12 และจังหวัดสตูล มีจังหวัดสงขลา, ยะลา, บัคคานี, นราธิวาส มีที่ตั้งที่ทำการอยู่ที่ ถนนนันทอุทยาน 3 ซอย 2 ค.หาดใหญ่ อ.หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โทร. (074) 246-733

ตำรวจท่องเที่ยวที่รับผิดชอบช่วยเหลือนักท่องเที่ยวที่ประสบปัญหาต่าง ๆ ในเขตพื้นที่ 3 จังหวัด ได้แก่ ระยอง จันทบุรี และตราด นั้นมีแผนก 5 ในกองกำกับการ 8 ของกองบังคับการกองปราบปราม เป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งแผนกนี้มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในเขตพื้นที่การปกครองในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและในภาคอีสาน ดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้น มีศูนย์ที่ตั้งอยู่ที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ซึ่งปัญหาของนักท่องเที่ยวที่พบได้เสมอ ๆ และตำรวจท่องเที่ยวได้ให้ความช่วยเหลือ มีพอสรูปได้ดังนี้

- การโจรกรรมสิ่งของหรือทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว
- นักท่องเที่ยวลืมนำสิ่งของหรือเกิดการสูญหาย
- เด็กพลัดหลงกับผู้ปกครองซึ่ง เป็นนักท่องเที่ยว
- ตำรวจท่องเที่ยวสามารถให้ความช่วยเหลือในการสอบถาม เส้นทาง หรือสถานที่ต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว
- ปัญหาที่เกิดแก่นักท่องเที่ยวระหว่างที่ใช้เส้นทางถนนหลวงในการเดินทาง เช่น รถเสีย เป็นต้น
- ปัญหาในการตกลงซื้อขายสินค้าระหว่างผู้ขายและผู้ซื้อซึ่ง เป็นนักท่องเที่ยว
- ในการเดินทางท่องเที่ยวทางน้ำอาจมีการขอให้ตำรวจท่องเที่ยว ให้ความคุ้มครอง และรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวได้ เช่น เดียวกับการ เดินทางไปในสถานที่ซึ่งอาจมีอันตรายหรือทุรกันดาร
- ปัญหาการทะเลาะวิวาทในหมู่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ
- ปัญหาการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนนกับนักท่องเที่ยว

ประวัติผู้เขียน

นางสาวเดือนรัตน์ รัตนศิริ เกิดเมื่อวันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2502
สถานที่เกิด กรุงเทพมหานคร จบการศึกษาปริญญาครุศาสตรบัณฑิต ภาควิชาศิลปศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2526 หลังจากจบการศึกษาได้ทำงาน เป็นเจ้าหน้าที่
ฝ่ายวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี จนถึง
ปี พ.ศ. 2531 และลาออกมาศึกษาต่อที่คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลง

